

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Evangelia dela Marcu c. II. v. 1-12.

În timpul acela a intrat Isus în Capernaum, și s'a auzit, că este în casă, și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai putea încăpea nici la ușă, și le grăia lor cuvânt. Și au venit la el aducând un slăbănog, pe care-l duceau patru. Și neputându-se apropia de el pentru popor, au descoperit casa, unde era, și făcând o deschizătură, au slobozit patul, în care zăcea slăbănogul.

Iară Isus văzând credința lor, a zis slăbănogului: „fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale”. Și erau acolo unii din cărturari șezând și cugetând întru inimile sale: „ce grăește acesta așa hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?” Și îndată cunoscând Isus cu spiritul său, că așa cugetă aceia întru sine, a zis lor: „ce cugetați acestea întru inimile voastre? Ce este mai lesne a zice slăbănogului iartă-ți-se ție păcatele; au a zise: școală și ia patul tău și umblă? Ci ca să știți, că are fiul omului putere a ierta păcatele pe pământ (a zis slăbănogului) ție zic: școală, ia-ți patul tău și mergi în casa ta”.

Și s'a sculat îndată, și luându-și patul a ieșit înaintea tuturor, încât se mirau toți și lăudau pe Dumnezeu, zicând: „nici odată n'am văzut ca aceasta”.

Despre Mărturisire sau Spovedanie.

(Urmare)

Inchipuiți-vă dară, o păcătoșilor că auziți pe acel Dumnezeu carele când ați păcătuit v'a răbdat și suferit, fără mustrare acum când tăgătuți și ascundeți în spovedanie vre-un păcat — vă zice chiar atunci când preotul vă da deslegarea; *acum blăstămat vei fi tu pe pământ*. Acum când pe lângă păcatul cu care mai vătămat, mai ai și nerușinarea de a-l ascunde și în fața îndurării și milostivirii mele — voești să ascunzi răul ce ai făcut, te blastăm: *acum blăstămat vei fi tu pe pământ*... Oh fulger înspăimântător! Pricepeți acum o păcătoșilor ce rău mare este a tăcea și a ascunde în spovedanie păcatul? O samă tac păcatul din rușine, alții tac din lipsa de examinare a conștiinții (cercetare, ispitirea conștiinții), iar alții tac din o neștiință răutăcioasă.

Să-mi spună cei ce se rușinează a-și descoperi păcatul, ori păcatele: socotesc ei că-și vor spovedi vreodată păcatele — pe cari acum învinși de rușine nu le spovedesc? Imi vor răspunde da, căci și cred și știu că altminterlea nu s'ar putea mântui. Dar nu se ieau ei pe samă că socotind aceasta se înșală, căci e sigur că aceea greutate ce acuma după părerea lor nu o pot învinge, cu mult mai puțin nu o vor putea învinge în altă vreme, făcându-se ca tot mai mare. O tainică vedenie a bătrânului Abate sf. Arsenie — vă va face să pricepeți acest adevăr. În vreme ce sfântul Bătrân se rugă lui Dumnezeu auzi un glas, care-l chemă să iasă din chilie. *Ești și-ți voi arăta ție faptele oamenilor*. Ești afară sfântul Abate și uitându-se în toate laturile văzu în pădurea din

apropiere văzu un negru, un harap, care stringând o mare sarcină, se silea să o iee în spate, dar fiindcă nu se simția destul de tare să le ridice, ce făcu? A mărit sarcina punând nouă lemne pe ea, apoi încercându-se iarăși să o iee în spate și aflându-o mai grea ca mai înainte, a mai pus pe ea o nouă greutate de lemne, și aceasta o repeți de mai multe ori. — Toate acestea le vedea sfântul Arseniu, și nu se putea din deajuns miră de lucrul desert și zădarnic a acelui nebu, și numai atunci a încetat mirarea — când i-a spus Dumnezeu însămnătatea acestei vedenii, ce însămnă — *amăgitoarea nădejde a păcătosului, carele zice în sine: după ce'mi voi strânge, adună mai multe păcate — mai multe preste alaltă, atunci mă voi scutura de ele, și voi face pecăință.* (În viața sf. Părinți). — Aceasta este icoana hotărârii nebunești a celui, care după părerea sa nu poate învinge greutatea ce-i pricinuește rușine, face și nu spune păcatele cele mai rușinoase, și așa rușinea lui se face tot mai grea de învins. Așa dară cel ce cu voia tace din rușine un păcat în spovedanie, nu face nici o spovedanie, ci spurcă aceasta Taină, tot așa Cuminecarea lui e nevrednică, e o sărutare a lui Iuda, . . . și acela se va rușina și a doua, și a treia, și a patra oară a-și spovedi . . . acel păcat . . . și nu-l va spovedi niciodată — și va muri în nepocăință — în pedeapsă a atâtor Taine pe cari le-a necinstit, le-a spurcat . . .

Ca dovadă v'as putea aduce mai multeilde, să fie deajuns una. Muri o muire, care pentru cercetarea deasă a sfintelor Taine, pentru pomenele multe și mari și pentru faptele bune — ce le făcea neconținut — era socotită în întreg orașul de Sfântă. Îngropăciunea ei a fost împreunată cu mare paradă și la toți le-a părut rău după ea, mai ales celor săraci, cu toții pizmui au fericirea celui suflet — pe care-l socotiau ajuns în ceriu. Dar oh cât sunt de deosbite judecățile lui Dumnezeu de ale oamenilor. La câteva zile după îngropăciune — s'a arătat moarta la o fată a ei, dar într'un chip atât de îngrozitor și înfricoșat, încât spăriindu-se biata tină ră fugi și voia să se arunce jos de pe o fereastră — dacă nu era oprită de glasul jalnic al maicii sale, care-i zise: Stăi în loc, fiică, stăi în loc, că n'am venit să-ți stric ceva, ci ca să te înștiințez despre starea mea ticăloasă și nefe-

ricită. Să știi că eu sunt osândită, și nu mi-au ajutat nimica pocăințele și faptele bune făcute în viață. — Văi de mine — strigă de tot spăriată față, tu osândită, tu o maică să fii osândită după o viață așa de sfântă? Ce va fi dară cu mine? Sunt osândită — reluă sufletul — pentru-că tăcând eu — în spovedanie — din rușine o faptă necurată și neiertată săvârșită cu bărbatul meu — cu gândul de a ospovedi cu alt prilej — rușinarea mea a crescut așa de tare — încât lipsindu-mi tot mereu curajul de a mi învinge rușinea — m'am hotărit să tac în toate spovedaniile acel blăstămat păcat, care mă va face să plâng cu amar pe veci, și zicând acestea s'a făcut nevăzută, cufundându-se în iad. Nu ți fie rușine a mărturisi păcatele tale — ne învață Spiritul sfânt — la Int. Sirah 4.28. — Nu te rușina, nu te lăsa învins de rușine — ci mărturisește sincer păcatele tale. Să ne fie rușine a păcătui — dar să nu ne fie nici o rușine a ne spovedi, a ne spune sincer toate păcatele. Ce nebulie este aceea — să nu-ți fie rușine a-ți spurcă sufletul cu întinăciuni și cu păcate urite, și apoi să-ți fie rușine când e vorba de a-ți curăți sufletul și a-l spăla de atari întinăciuni? Nu-ți este rușine a te mânji, a te întina, e mustrarea sfântului Bernard — și apoi te rușinezi a te spăla? Doară noi știm că a-ți spune sincer și deschis orice păcat — e un lucru sfânt, un lucru scump și plăcut lui Dumnezeu, și noi să ne rușinăm a face un astfel de lucru? De câteori se descoper în taină unui prietin — ori unei prietine păcatele acelea — cari nu voim a le spune preotului mărturisitor, deși e lucru știut — că nu este în lume vre-un prietin mai bun care să țină secretul — mai bine (să nu spună la nime nimic) ca preotul spoveditor, care nici când, nici în viață, — nici după moartea celui spovedit — nu este iertat să spună nici cel mai mic lucru din spovedanie.

(Va urma.)

CUMPĂRAȚI
„NOUL TESTAMENT“
 tradus și tâlcuit de păr. dr. Bălan
 la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
 Piața Unirii No. 25.

Ceva despre post.

Sfânta noastră Biserică în porunca a treia ne poruncește că în anumite zile ori restimpuri să postim.

În unul din numerii trecuți ai revistei noastre am arătat însămnătatea sfântului și marelui post, care premerge sfintelor Paști și atingând curentul păcătos din zilele noastre, care fără nici o sfială calcă în picioare porunca postului, am îndemnat pe cetitorii noștri, ca fără șovăire să revenim la modul după care au trăit vechii creștini în zile de post ca astfel mai cu înleznire să ne putem înfăptui primenirea sufletească, care ne apropie de Dumnezeu.

Dacă este sfânt și priincios lucru a gândi cât de des la moarte și a ne ruga pentru cei repausați, cu atât mai vârtos se cuvine și trebuie să gândim la suferințele și moartea lui Isus, care prin patimile și moartea sa ne-a răscumpărat de moartea veșnică. Și Biserica a poruncit prin porunca a treia ca să ținem postul cel mare și din acel motiv, ca în cursul acestui post să ne deschidă prilej a ne reaminti cât de des patimile și moartea Mântuitorului.

Chiar și zilele de post Mercur și Vineri de peste an încă își au însămnătatea lor.

Vechii Creștini dintru început au obișnuit a posti ziua de Vineri, dorind prin aceasta a-și reimprospeta cât de des în suflet suferințele și moartea lui Hristos. Biserica anume dorește, ca pe cum ziua Duminecii o prăznuim întru amintirea invierii lui Hristos așa ziua de Vineri să fie socotită ca o zi de întristare și pocăință, de oarece în aceasta zi a pățimit și murit Isus pentru păcatele noastre. Ziua de Mercur, este menită a fi zi de post din

cauză, că archireii și cârturarii în zi de Mercuri s'au sfatuit că cum l'ar putea prinde și ucide pe Isus, iar Iuda tot în aceasta zi a făcut tocmeala cu jidovii ca să-l vândă pe Isus cu 30 arginți și astfel ziua de Mercuri a fost socotită ca începutul suferințelor lui Hristos. De altcum — spune sf. Clemente Alexandrinul — Creștinii au postit Mercurea și Vinerea și din acel motiv, ca cu atât mai inadins să se poată reținea dela faptele lui Mercur și Venus, cari erau zii furtului și a fărădelegilor trupești la păgâni.

Sf. Vasiliu ne îndeamnă la post zicând: „Bătrâni și tineri, ba chiar și copii, bogați și săraci, nobili și oameni de rând, fecioare și căsătoriți servitori și stăpâni, soldați și drumari pe apă și uscat, cu un cuvânt toți oamenii pot și *trebuie* să postească“. Ai vrea doară, ca pentru tinerețe să fii scutit de post? Daniil și soții lui au fost tineri și băieți și totuși au postit nutrindu-se cu mâncări păstăioase și stămpărându-și setea numai cu apă. Au doară sunteți slabi de trup? Iudita, încă a fost slabă și totuși afară de sărbători în fiecare zi a postit. Estera a fost mai slabă de cât voi, cu toate aceste așa cu inimă a ținut și cele mai aspre posturi. Ori doară sunteți domni mari și purtați diregătorii înalte? David a fost împărat, și totuși și-a smerit sufletul prin posturi.

Cetim despre episcopul sf. Nicolae, că până ce în Dumineci — ca băiat sugaci — se nutrea de mai multe ori din peptul doicei sale, în două zile la săptămână — Mercuri și Vineri — nu voia să sugă numai una dată pe zi și anume de cătră seara.

Postul ne ajută la înfrânarea patimilor, călcarea poruncei postului însă este păcat.

Rânduială bună. În *Italia* după ordinele mai noi vorbele murdare, sudălmile se pedepsesc cu 2000 Lire, iară acela, care ar îndrăzni să vatăme și numai cu cuvântul Biserica, se pedepsește cu amendă până la 4000 Lire cam 28 mii Lei.

Congres euharistic. Se fac pregătiri încă de pe acuma, ca viitorul congres euharistic din anul 1928 să se țină în Australia în orașul Sydney. Se plănuiește, ca până la terminul congresului să se edifice trei biserici catedrale de dimensiuni impozante. Australia are cam 6 milioane locuitori, din cari un milion și jumătate sunt catolici.

La congresul biblic din Milano care s'a ținut în Octombrie a. tr. au luat parte peste o mie înși. Scopul congresului a fost popularizarea și introducerea în familii a sfintei Scripturi în măsură cât mai mare.

O pildă vrednică de imitat. În orașul Dijon (Franța) și-a luat ființă o societate, a cărei membri să obliga a nu povesti cu ocazia prohoadelor. Pe la noi, adese-ori se poate observa, că mulți din cei ce se adună la înmormântări, se trag de-o parte petrecând vremea cu povești și vorbe clevelitoare. Ar fi vremea, ca cu toții să înțeleagă, că ne adunăm la prohoade

pentru ca 1). să mângăiăm familia întristată, 2). să ne aducem aminte că cu toții suntem muritori și 3). pentru ca să ne rugăm pentru sufletul celui repausat.

Concordatul. Ziarele din București anunță, că încheierea Concordatului cu Sfântul Scaun din Roma este chestiune de zile, tratativele în acest scop fiind aproape terminate. Se spune ca sigur, că acest act diplomatic va fi iscălit îndată ce Maiestetea Sa Regele nostru va sosi în Italia.

Bibliografic. În Gherla s'a făcut începutul unei acțiuni de mare valoare. S'a înființat o instituțiune numită „*Biblioteca din Gherla*” cu menirea de a scoate la lumină și răspândi o serie de cărțicle cu conținut religios — moral pentru țărani și clasa cultă. Neobositul muncitor pe acest teren pâr. canonic Dr. Victor Bojor ne-a și trimis prima rândunică sub titlu: „*Adevărata Biserică a Domnului nostru Isus Hristos*”, o cărțicică de 170 pagini scrisă la priceperea poporului, dar o pot ceti cu mult folos și oameții învățați. Se poate procura la tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla cu prețul 15 Lei de exemplar. Felicităm din inimă aceasta întreprindere, dorind ca să contribuie cât de mult la întărirea credinței și dragostea către sfânta Biserică Catolică!

Calendar săptămânal.

20—26 Martie 1927.

20. **Dumineca.** Il. în Paresim. Ev. Marcu C. II. v. 1—12. Cuvioșii Părinți uciși în mănăstirea sfântului Sava
21. Luni. C. P. Iacob.
22. Marți. M. Vasile.
23. Mercuri. M. Nicon.
24. Joi. C. P. Zaharie.
25. **Vineri. Bunavestire.**
26. Sâmbătă. Arhang. Gavril.